

Naturalisatie van Fetter, Johanna Leopoldina
en 20 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Johanna Leopoldina Fetter en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoekster Johanna Leopoldina Fetter. Zij werd in 1903 te Gablitz in Oostenrijk geboren. Reeds veertig jaren woont zij in ons land. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1, onder 2, 4, 6 en 10, voorgedragenen zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, onder 5°, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268), de Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, blijken zij op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs te stellen. Op grond van de verkregen inlichtingen bestaat er voldoende aanleiding om de voorgedragenen in het Nederlanderschap te herstellen.

Jong, Kiem San, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1924 te Boemiajoe in Indonesië geboren. Deze voormalige Nederlands onderdaan is van Chinese herkomst. Van 1949 tot 1950 was hij als vrijwilliger in Nederlandse militaire dienst. Sinds oktober 1950 is hij in Nederlands-Nieuw-Guinea gevestigd, alwaar hij thans als employé van een oliemaatschappij behoorlijk in zijn onderhoud kan voorzien.

De oud-Nederlander Nicolaas Bernard de Lannoy, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1930 te Gombong in Indonesië geboren. Hij verloor zijn bij geboorte verkregen Nederlanderschap door in 1951 te opteren voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker wenst in het Nederlanderschap te worden hersteld. Adressant, die van 1950 tot 1962 in Nederlands-Nieuw-Guinea werkzaam was als chauffeur bij de Gouvernements Autobusdienst, is sedert kort in Nederland woonachtig.

De staatloze verzoekster Wilhelmina Gertrud Reinke, genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1914 te Amsterdam geboren uit een van origine Duitse vader en een Duitse moeder. Adressante woont sinds haar geboorte in ons land en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Zij voorziet als boekverkoopster in haar onderhoud. Naar de mening van de ondergetekende behoeven haar deviaties tijdens de bezetting thans niet meer aan haar naturalisatie in de weg te staan.

Tiong Hok Tjiam, genoemd in artikel 1, onder 8, is van Indonesisch-Chinese herkomst. Verzoeker werd in 1919 te Laboean (Indonesië) geboren en woont sinds 1956 hier te lande. Verzoeker is directeur van een naamloze vennootschap.

De in artikel 1, onder 9, genoemde Duitse verzoeker Hellmut Johannes Ullmann, werd in 1938 te Rotterdam geboren uit het huwelijk van een Duitse vader en een van geboorte Nederlandse moeder. Met uitzondering van de periode 1943 tot 1949, toen hij in Duitsland verbleef, woont verzoeker sindsdien onafgebroken in Nederland. Als handzetter verdient hij zijn brood.

Leopold Friedmann, de verzoeker genoemd in artikel 2, werd in 1899 te Hockenheim in Duitsland geboren en bezit de Duitse en de Israëliische nationaliteit. Sinds 1956 is hij definitief hier te lande gevestigd; daarvoor woonde hij reeds van 1922 tot 1925 en in 1934 in ons land. Als koopman voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. Zijn echtgenote, die eveneens de Duitse en Israëliische nationaliteit bezit, zal de Duitse nationaliteit door medenaturalisatie tot Nederlander niet verliezen hetgeen wel het geval zal zijn indien haar zelfstandig het Nederlanderschap wordt verleend. In verband hiermede wordt zij in artikel 3 afzonderlijk voorgedragen. Uit billijkheidsoverwegingen wordt de naturalisatie kosteloos verleend. De naturalisatie van haar echtgenoot wordt voorgesteld met uitsluiting van het rechtsgevolg van artikel 5, vierde lid, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap.

De in artikel 4 genoemde verzoekers zijn beiden voormalige uitheemse Nederlandse onderdanen, die verzuimden gebruik te maken van de mogelijkheid om na de soevereiniteitsoverdracht te opteren voor het Nederlanderschap. Beiden worden voorgesteld voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfs-termijn, waarvoor naar de mening van de ondergetekende voldoende termen aanwezig zijn.

Tjien Tek Oei, genoemd in artikel 4, onder 1, werd in 1926 te Djakarta geboren en is van Chinese herkomst. In 1948 vestigde hij zich voor studiedoeleinden in ons land. Hij studeerde Indisch recht aan de Rijksuniversiteit te Leiden en legde in 1954 met goed gevolg het doctoraal examen af. In 1955 vertrok hij weer naar Indonesië, waar hij tot 1959 in dienst van een Nederlandse maatschappij verbleef. Sinds laatstgenoemd jaar is hij weer in Nederland woonachtig. Als directeur van een handelsonderneming voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Ernst Schnabel, genoemd in artikel 4, onder 2, werd in 1905 te Bogor geboren. Zijn vader was van Luxemburgse herkomst. Verzoeker was lange tijd in Gouvernementsdienst werkzaam, laatstelijk als hoofdbosarchitect. Sinds 1961 is hij in Nederland woonachtig. Adressant is werkzaam op een schoenfabriek. Na naturalisatie kan hij aanspraak maken op het hem toekomende pensioen.

De in artikel 5 voorgedragen verzoekers van Indonesische herkomst worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht omdat zij, met uitzondering van de onder 1 genoemde verzoeker, ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen in Indonesië de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren en geen gelegenheid hebben gehad om voor de Nederlandse nationaliteit te opteren. De verzoeker genoemd in artikel 5, onder 1, had het Nederlanderschap kunnen verkrijgen door het uitbrengen van een daartoe strekkende optie; omdat hij dit als gevolg van het feit dat hij dacht Nederlander te zijn, verzuimde, wordt hij eveneens voor kosteloze naturalisatie voorgesteld.

Heinrich Julius Annushek, de verzoeker genoemd in artikel 5, onder 1, werd in 1898 te Semarang geboren. Zijn vader was van Duitse origine. Verzoeker werkte van 1915 tot 1958 bij de Staatsspoorwegen. Sinds 1961 is hij in Nederland woonachtig. Na naturalisatie kan zijn pensioen worden uitbetaald. De ondergetekende meent dat er voldoende aanleiding is om deze op leeftijd gekomen verzoeker, die met een van geboorte Neder-

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

landse vrouw gehuwd is en als dienstplichtige in het K.N.I.L. gediend heeft, te naturaliseren met afwijking van het wettelijk vereiste inzake de verblijfstermijn. In het gezinsonderhoud wordt voorzien.

De in artikel 5, onder 2, genoemde verzoeker Clark Donald Kessing werd in 1939 te Semarang geboren en was van 1950 tot 1962 in Nederlands-Nieuw-Guinea gevestigd. Hij was daar werkzaam als opnemer I bij de dienst van het Kadaster en Kartering. Sedert kort is hij in Nederland gevestigd.

Melianus Lekatompessy, de verzoeker genoemd in artikel 5, onder 3, is van Ambonese herkomst. Hij werd in 1908 in Latoehalat geboren en diende als beroepsmilitair bij het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant. In 1951 kwam hij herwaarts. Als lijmer verdient hij het brood voor zich en zijn gezin. Naturalisatie zal uitbetaling van zijn militair pensioen mogelijk maken.

Ook Ludwig Edward Nikijuluw, de in artikel 5, onder 4, genoemde verzoeker is van Ambonese herkomst. Hij werd in 1938 te Padan-Pandjang geboren en woont sinds 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea. Hij is gehuwd met een van afstamming Nederlandse vrouw en is werkzaam als opziener bij de Residentie Waterstaatsdienst.

Frans Pieters, genoemd in artikel 5, onder 5, is eveneens sinds 1950 in Nieuw-Guinea woonachtig. Verzoeker werd in 1933 op Java geboren. Als z.g. deta-contractant vertrok hij naar Nieuw-Guinea, waar hij thans werkt als magazijnbewaarder bij de Koninklijke Marine.

Johan Pratasik, de in artikel 5, onder 6, genoemde verzoeker, werd in 1919 te Soerabaja geboren. In 1946 kwam hij voor studiedoeleinden herwaarts. Hij studeerde aan de Landbouw-

hogeschool te Wageningen en keerde na voltooiing van zijn studie als landbouwkundig ingenieur naar Indonesië terug, waar hij aanvankelijk in overheidsdienst en later in dienst van een Nederlandse maatschappij, werkzaam was tot 1960. Sinds januari 1961 is adressant weer hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw en voorziet als wetenschappelijk ambtenaar in het onderhoud van zich en de zijnen. De ondergetekende meent dat er termen aanwezig zijn tot naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfs-termijn.

Robert Gwan Liong Teng, de verzoeker genoemd in artikel 5, onder 7, is van Indonesisch-Chinese herkomst. Hij werd in 1933 te Bandjermasin geboren en kwam in 1952 voor studiedoeleinden naar Nederland. Verzoeker behaalde het Mulo-diploma en legde in 1961 met goed gevolg het H.T.S.-examen mechanische technicologie af. Hij verdient zijn brood als chef van het tariefbureau bij een metaalwarenfabriek.

Met uitzondering van de verzoekers genoemd in de artikelen 2 en 3, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben. Genoemde Israëliische tevens Duitse verzoekers hebben zich bereid verklaard na de totstandkoming van hun naturalisatie tot Nederlander afstand te doen van hun Israëliische nationaliteit. De Duitse nationaliteit zullen zij door de naturalisatie van rechtswege verliezen.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.